

Nelehký osud

Tým: Adam Kraml, Šimon Stolička, Vojtěch Šmídl

Škola: ZŠ T. G. MASARYKA, SUŠICE

Pedagog: Jiřina Šafářová, Veronika Kohoutová Vlková

Pamětník: Leante Janderová

Leante Janderová se narodila v době světové hospodářské krize. Její otec vystudoval průmyslovou školu a v Ervěnicích u Mostu vedl pobočku firmy Baťa. Její matka, Moravanka, vlastnila krejčovství, ve kterém zaměstnávala 12 šiček.

Leante měla šťastné dětství. To se už ale ovšem nedá říct o době jejího dospívání. Když v roce 1938 bylo naše pohraničí připojeno k Velkoněmecké říši, život jejich rodiny to příliš neovlivnilo, protože Leantin otec byl Němec. V roce 1945 se ale najednou vše změnilo.

A pak 20. května začaly chodit ty transporty a to všechno. A potom najednou to utnulo všechno. A přišli Rusové, a to byl největší dobytek, který jsem kdy zažila. My jsme spali se sestrou 14 dní za komínem.

I lidé se velmi změnil. Týkalo se to i nejbližších přátel.

Pak jsme museli utéct. No a mezitím ta hlavní šička, která byla tam, tak ta prostě vyhodila mojí matku z bytu. Ačkoli ona byla vychovávána s náma, Věra, a tak byla jenom s náma pořád. My jsme jezdili na dovolenou, ona jezdívávala s náma, nic nemusela dělat, to byla naše babička ještě s náma. Ona se měla výborně, ta neměla žádný špatný čas.

Janderovi poté přišli o všechnu majetek. Leantinu otci se mstili místní obyvatelé. A to jen proto, že byl Němec, i když nikomu nikdy neublížil. Janderovi proto odešli k příbuzným do Kašperských Hor. Ani tam je však nečekal lepší osud.

A v osmačtyřicátým roce nám tam dělali ti komunisti zase zle. Moji matku furt honili a potom v září v osmačtyřicátým jí zavřeli a byla zavřená v Mostě. Zase ji odvezli do Mostu, protože tam ta Věra tam měla soud s ní.

A ten právník, co já sem sehnala právníka v tom osmačtyřicátém roce, on říkal, to vyhraje. Já jsem říkala, to jsem zvědavá, ale co můžeme vyhrát na tom, když ta Věra tady takhle brání se u toho soudu. A normálka byla tenkrát jako to, jak oni tam byli všichni ti lidi, lidi, co tam byli, český tam byli, a byli zaujatí vůči mamině. Protože to všechno Věra udělala, aby oni měli klid, tak mlčeli a dělali to, co chtěla ta Věra. Ale ono jí to totiž nepřineslo žádné štěstí ten náš majetek. Ona se zabila na motorce před barákem u nás. Přímo před tím domem se zabila, takže jí to nepřineslo štěstí.

Leante se rozhodla v Kašperských Horách zůstat, pracovala jako účetní u firmy Bloch. Dnes je už na penzi a žije v sušickém domově důchodců, kde jsme si s ní o jejím bohatém životě povídali.

Já bych vzkázala, aby si lidé uvědomili, že jsou lidi a ne zvířata. Aby si uvědomili, že když nastane nějaké zlo, aby nebyli zlí na sebe. A byli k sobě milí, aby mohli dokázat tak nějak žít v míru a ne tak, jak žili v čtyřicátém a Majetek tvoří zlo.